

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Příbyla a soudkyně JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Marcely Pechové v právní věci

žalobce: [Jméno žalobce], IČ [IČO žalobce]
sídlem [Adresa žalobce]

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Leinem
sídlem Václavské náměstí 799/48, Nové Město, 110 00 Praha 1

proti

žalované: [Jméno žalované], IČO [IČO žalované]
sídlem [Adresa žalované]

zastoupena advokátem Mgr. Ing. Václavem Králem
sídlem Mánesova 808/22, 500 02 Hradec Králové

o zaplacení 90 750 Kč s příslušenstvím

o odvolání účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 16. prosince 2024, č. j. 4 C 216/2023-150

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v odstavci I. v části výroku, jímž bylo žalované uloženo zaplatit žalobci částku 10 200 Kč s příslušenstvím, mění tak, že se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 10 200 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 30. 8. 2024 do zaplacení, zamítá.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se v odstavci II. ve výroku, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce o zaplacení částky 73 750 Kč s příslušenstvím, potvrzuje.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náklady řízení před soudy obou stupňů v částce 99 971,63 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce Mgr. Ing. Václava Krále.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem uložil soud I. stupně žalované povinnost, aby do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatila žalobci částku 17 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 30. 8. 2024 do zaplacení (výrok I.). Zamítl žalobu v části, jíž se žalobce domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci dalších 73 750 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 28. 7. 2023 do zaplacení a zákonný úrok z prodlení z částky 17 000 Kč od 28. 7. 2023 do 29. 8. 2024 (výrok II.), a současně žalobci uložil, aby rovněž do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatil žalované k rukám jejího právního zástupce náklady řízení ve výši 53 812 Kč (výrok III.).
2. Ve věci samé vyšel soud I. stupně z žalobních tvrzení žalobce, podle kterých poskytl žalované právní služby, které vyúčtoval fakturou ze dne 3. 8. 2022 částkou 90 750 Kč včetně DPH se splatností do 13. 8. 2022. Za situace, kdy žalovaná tuto částku neuhradila, žalobce jí zaslal předžalobní výzvu ze dne 21. 6. 2023 a poté, co ani na tuto výzvu žalovaná nereagovala, podal žalobce předmětnou žalobu. O té bylo nejprve rozhodnuto elektronickým platebním rozkazem ze dne 27. 7. 2023, č. j. [spisová značka], proti kterému žalovaná podala odpor s odůvodněním, že žalobou uplatněný nárok neuznává ani zčásti, neboť žalobce jí žádnou právní službu neposkytl. Fakturu, která měla být žalobcem vystavena, ve svém účetnictví nemá zavedenu a tento doklad také sám o sobě není žádným důkazem o poskytnutí právní služby. K tomu žalobce uvedl, že si žalovaná u něho právní služby objednala. Spočívaly ve vypracování kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. [spisová značka], o kterém rozhodoval Nejvyšší správní soud České republiky, u kterého žalovanou také zastupoval. Ten kasační stížnost rozsudkem ze dne 21. 1. 2021, č. j. [spisová značka], zamítl. Strany si pak sjednaly dle dohody o poskytnutí právních služeb odměnu žalobce tzv. hodinovou sazbou, a to 3 000 Kč za každou započatou hodinu bez DPH. Celkem takto z poskytnutých 30 hodin právní služby účtoval pouze 25, tj. částku 90 750 Kč. Navíc za žalovanou uhradil i soudní poplatek z kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč.
3. Poté, co žalovaná po provedeném dokazování zpochybňovala pravost listiny nadepsané „Formulář převzetí právního zastoupení – objednávka – spis č. 38/2020“ a žalobce neměl k dispozici její originál a neměl ani jak prokázat její pravost, po poučení soudem I. stupně dle § 118a odst. 2 o. s. ř., že dosud zjištěný skutkový stav věci vede k neúspěchu ve věci, k výzvě soudu sdělil, že žalovanou částku bude nárokovat z jiného právního titulu a na základě toho navrhl změnu žaloby a požadoval úhradu poskytnutých právních služeb dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách hotových výdajů advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále též „AT“). Předmětem nárokované částky učinil zaplacený soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč a dále úhradu za právní služby za celkem 20 úkonů po 3 100 Kč, 20 režijních paušálů po 300 Kč a 21% daň z přidané hodnoty ze součtu odměn a režijních paušálů. Dále požadoval zohlednit dle § 12 odst. 1 AT obtížnost věci a časovou náročnost studia podkladů, mimosmluvní odměnou alespoň dvojnásobně, což by činilo celkem 169 560 Kč. On i přes tuto skutečnost však požadoval úhradu toliko 90 750 Kč. O přípuštění změny žaloby dle § 95 o. s. ř. rozhodl soud I. stupně i přes nesouhlas žalované, když dovedl, že za této situace nedochází k podstatné změně skutkových tvrzení. Od samého počátku žalobce uplatňuje nárok na zaplacení jím poskytnutých právních služeb žalované na základě zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii. Jde tedy o stejný nárok vyplývající ze stejných skutkových tvrzení a nově uváděné skutečnosti souvisí s vyčíslením mimosmluvní odměny namísto odměny smluvní, přičemž je vycházeno co do podstaty ze stejných a dosud uváděných skutečností.
4. V souvislosti se změnou žaloby pak žalovaná vznesla námitku promlčení uplatněného nároku s tím, že k ukončení poskytování právní služby žalobcem žalované došlo nabytím právní moci

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dne 21. 1. 2021 a pokud žalobce učinil změnu žaloby až 22. 8. 2024, stalo se tak až po uplynutí promlčecí doby. Okresní soud však zaujal odlišný názor, když podle něj žalobce od samého počátku požaduje odměnu za právní služby, které žalované na základě jí udělené plné moci poskytl, a proto se svou podstatou o změnu žaloby nejedná, byť je takový procesní úkon takto nazván a musel být žalobcem učiněn z důvodu upřesnění žalobního petitu, když nárok již nemohl být odvozován od vystavené faktury a její splatnosti. Pokud tedy rozsudek Nejvyššího správního soudu nabyl právní moci dne 21. 1. 2021 a žaloba byla podána 11. 7. 2023, nárok žalobce promlčen není (§ 619 odst. 1 a 2 a § 629 odst. 3 o. z.), vyjma nároku na zaplacení soudního poplatku 5 000 Kč za podání kasační stížnosti, který žalobce učinil předmětem řízení až v podání ze dne 22. 8. 2024.

5. Dle specifikace úkonů právní služby, za které žalobce požadoval odměnu (převzetí a příprava zastoupení, 2 úkony za sepis kasační stížnosti, 10 úkonů za prostudování spisu a 7 úkonů za účast na jednání před soudem či jiným orgánem - zde výdaje na konzultace s daňovými poradci), považoval soud I. stupně za opodstatněný požadavek na úhradu odměny za jeden úkon právní služby spočívající v přípravě a převzetí právního zastoupení, jeden úkon právní služby spočívající v odůvodnění kasační stížnosti zaslané Nejvyššímu správnímu soudu a za 3 úkony spočívající v nahlížení a studiu spisu, když žalobce musel prostudovat větší množství jemu poskytnutých podkladů a jím účtovaný čas v rozsahu 6 hodin se tak jeví jako odpovídající. Celkem tedy má žalobce nárok na odměnu za 5 úkonů právní služby po 3 100 Kč a k tomu 5 režijních paušálů po 300 Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 AT, aniž mu bylo přiznáno DPH, neboť osvědčení o registraci žalobce k DPH bylo předloženo až po uplynutí lhůty pro koncentraci řízení. S podrobným zdůvodněním pak nebyly žalobci přiznány další účtované úkony právní služby, přičemž soud I. stupně neshledal důvod k mimořádnému navýšení odměny podle § 12 odst. 1 AT. Proto vyhověl žalobci co do částky 17 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od data následujícího po doručení změny žaloby právnímu zástupci žalované (30. 8. 2024), ve zbytku pak žalobu jako nedůvodnou zamítl. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř. a žalobci byla uložena povinnost zaplatit žalované 60 % jí vynaložených nákladů za právní zastoupení v tomto řízení.
6. Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba účastníci. Žalobce napadl rozsudek soudu I. stupně v zamítavém výroku II. a v závislém výroku III. o náhradě nákladů řízení (jak upřesnil při odvolacím jednání). V odvolání uvedl konkrétní důvody svého nesouhlasu se závěry soudu I. stupně ohledně nepřiznání odměny za další úkony právní služby, resp. náhrady výdajů za vynaložené konzultace s daňovými poradci, nenavýšení odměny pro mimořádnou náročnost, nepřiznání nároku na náhradu DPH a data, od kdy mu náleží úroky z prodlení. Přestože mezi účastníky nebyla prokázána existence žalobcem tvrzené písemné dohody o poskytnutí právních služeb, nelze v žádném případě z okolností případu a provedených důkazů tvrdit, že mezi účastníky neexistoval právní vztah, naopak je nutné učinit závěr, že mezi stranami došlo ke konkludentnímu uzavření příkazní smlouvy. Žalobce navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně ve výroku II. tak, aby mu byla přiznána celá žalovaná částka včetně náhrady nákladů řízení.
7. Žalovaná podala odvolání proti vyhovujícímu výroku I. pouze v části, již jí byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 10 200 Kč s úrokem z prodlení od 30. 8. 2024 do zaplacení, a dále proti výroku III. o náhradě nákladů řízení. Podle názoru žalované soud I. stupně nespřícně posoudil otázku povahy žalobcem tvrzeného „studia spisu“, za které mu byly přiznány 3 úkony dle délky trvání 6 hodin. Žalovaná pak nesouhlasí ani s tím, že jí nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení za úkony právní služby spočívající ve vyjádření ze dne 24. 4. 2024 k důkazu žalobce a za vyjádření ve věci samé ze dne 22. 11. 2024, když má za to, že se jednalo o účelně vynaložené náklady na hájení jejích práv před soudem a je zcela bez významu, zda tyto úkony učinila na výzvu soudu či bez ní. Vyjádřením ze dne 24. 4. 2024 žalovaná sporovala pravost a správnost stěžejního listinného důkazu předloženého žalobcem k jeho původním

tvrzením o sjednání smluvní hodinové odměny a v důsledku tohoto vyjádření bylo vedeno ve věci další poměrně obsáhlé dokazování včetně svědeckých výpovědí. V rámci vyjádření ze dne 22. 11. 2024 se žalovaná velmi podrobně vyjádřila k dalším důkazům předloženým žalobcem až po konání jednání ve dnech 15. 10. 2024 a 25. 10. 2024, přičemž v rámci procesní ekonomie a hospodárnosti řízení tak žalovaná učinila s předstihem a bez své následné účasti na dalším ústním jednání dne 16. 12. 2024. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně v části výroku I. tak, že zamítne žalobu žalobce o zaplacení částky 10 200 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 30. 8. 2024 do zaplacení, a ve výroku III. tak, že žalobci uloží povinnost nahradit žalované k rukám jejího právního zástupce náklady řízení před soudem I. stupně ve výši 86 601,65 Kč.

8. Ve svém písemném vyjádření k odvolání žalobce žalovaná dále uvedla, že nadále považuje nároky žalobce za promlčené, pokud o nich bylo jednáno až po změně žaloby ze dne 22. 8. 2024, neboť vycházejí z jiných skutkových tvrzení, než byla učiněna v žalobě. K ukončení poskytování právní služby došlo nabytím právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dne 21. 1. 2021, což je rozhodné datum pro okamžik počátku běhu promlčecí doby pro nároky žalobce. Žalovaná se pak dále konkrétně vyjádřila k jednotlivým bodům odvolání žalobce, se kterým z jí uvedených důvodů nesouhlasila.
9. Obě odvolání byla podána včas k tomu oprávněnými osobami. Proto odvolací soud projednal věc dle § 212 o. s. ř. a přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v částech dotčených odvoláním, tj. v části výroku I., jímž byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 10 200 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 30. 8. 2024 do zaplacení, v celém výroku II., jímž byla žaloba žalobce zčásti zamítnuta, a v závislém výroku III. o náhradě nákladů řízení. Rozsudek soudu I. stupně v části výroku I., jímž žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 6 800 Kč se zákonným úrokem z prodlení, nebyl odvoláními účastníků napaden a v této části nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.). Poté dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalobce není důvodné a odvolání žalované ve věci samé vyhověl.
10. Podle § 95 odst. 1 o. s. ř. žalobce (navrhovatel) může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změněný návrh je třeba ostatním účastníkům doručit do vlastních rukou, pokud nebyli přítomni jednání, při němž ke změně došlo.
11. Podle § 95 odst. 2 o. s. ř. soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změnu návrhu. V takovém případě pokračuje soud v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení.
12. Návrh na přípustění změny žaloby je jednostranným procesním úkonem účastníka, který nabývá procesní relevance v okamžiku, kdy dojde soudu. Od té chvíle má soud povinnost o tomto návrhu rozhodnout. Podstatou změny návrhu je modifikace žalobního petitu (navrhovatel chce něco jiného nebo chce více) nebo podstatná změna ve skutkových tvrzeních, jíž se mění tzv. totožnost skutku. Změna právní kvalifikace skutkových vyličení ze strany žalobce není změnou žaloby, protože se ze skutkového hlediska jedná stále o jeden a tentýž nárok (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1934/2001). O jiný předmět řízení jde zpravidla v případě, že skutkové okolnosti jsou – při stejném žalobním petitu – vyličené tak, že uplatněný nárok je třeba opřít o jiné ustanovení zákona (smlouvy), než umožňovaly původně vyličené skutečnosti (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1646/2000). Jakákoliv změna rozhodujících skutečností, která má za následek změnu uplatňované normy, má za následek změnu uplatňovaného práva, tudíž i změnu předmětu řízení a změnu žaloby (shodně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 33 Cdo 2256/2007). Hmotněprávní účinky změněného návrhu, který soud připustil (stavení promlčecí lhůty), nastávají dnem, kdy soudu změna návrhu došla, případně dnem, kdy účastník učinil toto podání ústně do protokolu. K pozměňovacímu návrhu je totiž třeba přistupovat stejně jako k samotné žalobě (Občanský soudní

řád, komentář, Nakladatelství C. H. Beck, autorů Svoboda, Smolík, Levý, Šínová a kolektiv, 2013, strana 326 a násl.).

13. V dané věci se žalobce domáhal zaplacení žalované částky 90 750 Kč s příslušenstvím původně s tvrzením, že poskytl žalované právní služby, dle (písemně) dohody („Formulář převzetí právního zastoupení – objednávka – spis č. 38/2020“) si účastníci sjednali odměnu žalobce tzv. hodinovou sazbou 3 000 Kč za každou započatou hodinu bez DPH, přičemž z celkem 30 hodin právní služby účtoval žalobce pouze 25 hodin. Jelikož v průběhu řízení se žalobci nepodařilo prokázat pravost shora specifikované listiny s tam sjednanou hodinovou sazbou odměny, po poučení soudem I. stupně podáním ze dne 22. 8. 2024 žalobce navrhl změnu žaloby (sám takto své podání označil) tak, že požadoval zaplacení stále stejné částky za poskytnuté právní služby, ovšem za 20 specifikovaných úkonů právní služby s mimosmluvní odměnou dle advokátního tarifu po 3 100 Kč, 20 režijních paušálů dle AT a 21 % DPH, navíc s navýšením dle § 12 odst. 1 AT. Soud I. stupně usnesením vyhlášeným při jednání dne 30. 8. 2024 navrhovanou změnu žaloby připustil a napadeným rozsudkem rozhodl o žalobním nároku na základě připuštěné změny žaloby (změny žalobních tvrzení).
14. Pokud soud I. stupně v souvislosti s námitkou promlčení takto změněného žalobního nároku žalobce, vznesenou žalovanou, dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že svou podstatou se o změnu žaloby nejednalo, odvolací soud s tímto jeho novým názorem nemůže souhlasit. Zmiňuje-li v této souvislosti soud I. stupně, že uvedený procesní úkon musel být žalobcem učiněn z důvodu upřesnění žalobního petitu, potom změna petitu souvisela právě se změnou skutkových tvrzení a týkala se pouze počátku, od kdy žalobce požadoval příznání úroků z prodlení. Byť lze přisvědčit soudu I. stupně, že žalobce od samého počátku řízení požaduje po žalované odměnu za právní služby, které jí poskytl na základě udělené plné moci, došlo ke změně vyličení skutkových okolností, podle kterých uplatněný nárok nepožaduje z titulu smluvní odměny, ale odměny mimosmluvní. Ve smyslu shora citované judikatury se jedná o změnu uplatňované normy, na jejímž základě žalobce požaduje plnění. To plyne přímo z ust. § 1 odst. 1 AT, podle kterého odměna advokáta za poskytování právních služeb se řídí jeho smlouvou s klientem (dále jen „smluvní odměna“); není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosoudní odměně. Jde tedy o dva různé nároky, vycházející z odlišných skutkových tvrzení. Rozdílnost těchto dvou nároků žalobce pak plyne i z poněkud rozdílného vymezení konkrétních činností (úkonů) advokáta, za které byla původně požadována smluvní odměna a po změně žaloby odměna mimosmluvní (zde např. včetně požadavku na navýšení odměny dle § 12 odst. 1 AT či náhrady hotových výdajů ve formě režijních paušálů). Odvolací soud proto uzavírá, že podání žalobce ze dne 22. 8. 2024 bylo svým obsahem změnou žaloby, o které byl soud I. stupně povinen dle § 95 o. s. ř. rozhodnout. Pokud tak učinil, změnu žaloby připustil a v napadeném rozsudku správně vycházel ze změněných skutkových tvrzení žalobce při posuzování důvodnosti uplatněného nároku, byl současně povinen promítnout závěr o změně žaloby do posouzení námitky promlčení, kterou v souvislosti se změnou nároku žalobce uplatnila žalovaná.
15. Dle shora podaného výkladu je třeba promlčení žalobního nároku žalobce posuzovat k okamžiku, kdy žalobce podal návrh na změnu žaloby. Pokud v daném případě mohl žalobce nárok na zaplacení mimosmluvní odměny uplatnit poprvé dnem následujícím po právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, č. j. [spisová značka], kterým bylo zmocnění žalobce žalovanou naplněno a zároveň skončeno (právní moc dne 21. 1. 2021) a návrh na změnu žaloby byl doručen soudu I. stupně dne 22. 8. 2024, je zcela zřejmé, že uplynula promlčecí lhůta 3 let pro uplatnění nároku žalobcem (§ 619 odst. 1, 2 a § 629 odst. 1 o. z.), a tudíž jeho nárok je promlčen. Dovolala-li se žalovaná promlčení tohoto nároku žalobce (§ 610 odst. 1 o. z.), pak odvolacímu soudu nezbylo, než rozsudek soudu I. stupně v části napadeného vyhovujícího výroku I. dle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnit a žalobu v této části zamítnout, a současně dle § 219 o. s. ř. rozsudek soudu I. stupně ve výroku II., jímž byla žaloba zčásti zamítnuta,

potvrdit, byť z jiných důvodů, než z jakých tak učinil soud I. stupně. S ohledem na závěr o promlčení nároku žalobce se odvolací soud již nemusel zabývat podstatnou odvolací argumentací účastníků, týkající se (ne)důvodnosti žalobcem požadované mimosmluvní odměny za konkrétní úkony právní služby, včetně přiznání náhrady DPH a úroků z prodlení.

16. Jelikož odvolací soud zčásti změnil rozsudek soudu I. stupně, podle § 224 odst. 2 o. s. ř. rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. V řízení před soudem I. stupně byla jeho předmětem částka 90 750 Kč, rozsudek soudu I. stupně zůstal nedotčen ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 6 800 Kč s příslušenstvím (8 % předmětu řízení), ve zbytku ohledně částky 83 950 Kč s příslušenstvím (92 %) je v konečném výsledku žalobce neúspěšný. Pak dle poměru úspěchu účastníků ve věci vzniklo úspěšnější žalované právo na poměrnou náhradu nákladů řízení v rozsahu 84 % (§ 142 odst. 2 o. s. ř.). Tyto náklady představují náklady žalované vynaložené na právní zastoupení. Okresní soud shledal za účelné 11 úkonů právní služby spočívající v přípravě a převzetí věci, podání odporu proti platebnímu rozkazu, účasti na jednáních soudu I. stupně v termínech 10. 10. 2023, 17. 5. 2024, 12. 7. 2024 po jednom úkonu právní služby a v rozsahu 2 úkonů právní služby dne 30. 8. 2024, neboť toto jednání přesáhlo 2 hodiny, vyjádření v rámci koncentrace řízení a závěrečný návrh. Soud I. stupně neshledal odůvodněný požadavek právního zástupce žalované na přiznání odměny za další 2 písemná podání ze dne 24. 4. 2024 a 22. 11. 2024 s odůvodněním, že k žádnému z nich nebyla žalovaná vyzývána. S takovým zdůvodněním odvolací soud nemůže souhlasit, neboť ničeho nevypovídá o účelnosti takových úkonů právní služby, která je ve smyslu ust. § 142 a násl. o. s. ř. zásadní pro přiznání náhrady nákladů řízení. Nicméně vyjádření žalované ze dne 24. 4. 2024 obsahuje pouze její jednovětné stanovisko, že sporuje pravost a platnost žalobcem doložené dohody o poskytnutí právních služeb ze dne 19. 3. 2020, kterou nikdy nepodepsala. Takové stanovisko mohlo být bez problémů učiněno při následném jednání soudu I. stupně dne 17. 5. 2024 (žalovaná v rámci svého stanoviska žádné důkazy nenavrhovala, přičemž ani žalobce po jeho obdržení žádné důkazní návrhy do dne jednání neučinil) a tudíž za něj náhrada nákladů řízení ani dle názoru odvolacího soudu nenáleží. Další písemné vyjádření žalované ze dne 22. 11. 2024 však obsahuje rozbor otázky promlčení nároku žalobce a dále hodnocení jeho nároku na úhradu mimosmluvní odměny dle advokátního tarifu, a to i s hledem na doložení dalších důkazů žalobcem. Proto odvolací soud shledal námitku žalované týkající se nepřiznání náhrady nákladů za tento úkon právní služby, spadající pod ust. § 11 odst. 1 písm. d) AT, opodstatněnou. Tudíž právnímu zástupci žalované náleží za poskytnutí právních služeb žalované v řízení před soudem I. stupně odměna za celkem 12 úkonů právní služby po 4 740 Kč (56 880 Kč), 12x náhrada hotových výdajů po 300 Kč (3 600 Kč), náhrada za promeškaný čas 5 000 Kč a cestovné spojené s cestami k jednáním soudu I. stupně 13 681,89 Kč. V součtu se jedná o 79 161,89 Kč, spolu s 21% DPH 16 623,99 Kč jde celkem o částku 95 785,88 Kč, z toho 84% činí 80 460,13 Kč.
17. V odvolacím řízení zcela uspěla žalovaná, má tedy dle § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na plnou náhradu nákladů této fáze řízení. Ty spočívají v odměně právního zástupce žalované za 3 úkony právní služby (odvolání ze dne 27. 1. 2025, písemné vyjádření k odvolání žalobce ze dne 5. 3. 2025 a účast právního zástupce žalované při jednání odvolacího soudu dne 31. 7. 2025) dle advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025. Předmětem odvolání žalované ve věci samé byla částka 10 200 Kč s příslušenstvím, proto za tento úkon náleží odměna právního zástupce dle § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 AT v částce 1 540 Kč. Písemné vyjádření žalované k odvolání žalobce se obsahově týkalo nepřiznané částky 73 750 Kč s příslušenstvím, tudíž odměna za tento úkon činí 4 060 Kč. Pouze jednání odvolacího soudu se týkalo obou částek v celkové výši 83 950 Kč s příslušenstvím a odměna za účast na něm proto činí 4 460 Kč. Dále se jedná o 3 náhrady hotových výdajů po 450 Kč dle § 13 odst. 1 a 4 AT, náhradu za promeškaný čas za 10 půlhodin ztráty času po požadovaných 100 Kč při cestě k jednání odvolacího soudu (celkem 1 000 Kč) a náhradu cestovních výdajů za tuto cestu z Hradce Králové do Tábora a zpět ve výši 2 888,76 Kč, což v součtu činí 15 298,76 Kč a spolu s 21% daní z přidané hodnoty 3 212,74 jde celkem o

částku 18 511,50 Kč. S připočtením zaplaceného soudního poplatku za odvolání ve výši 1 000 Kč činí náklady odvolacího řízení 19 511,50 Kč

18. Náklady řízení před soudy obou stupňů v celkové částce 99 971,63 Kč je žalobce povinen zaplatit žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce Mgr. Ing. Václava Krále (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1a § 211 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen v případě, že se jedná o rozhodnutí, které závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je však podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání mohou účastníci podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Tábor 7. srpna 2025

Mgr. Pavel Příbyl
předseda senátu